

Ordning af dette Forhold. Jeg vilde derfor meget have ønsket, at ogsaa denne Anmærkning var foreslaaet at gaae ud. Den høitærede Regjerings Medlemmer have jo iøvrigt selv ved Finantslovens Behandling stillet Forslag om Anmærkninger til Finantsloven. Saaledes havde den høitærede Marineminister til § 23 XII. a stillet et saadant Forslag, som imidlertid blev forkastet. Jeg mener altsaa med den sidste ærede Taler, at det ikke kan gaae an at fastholde det som en bestemt Fordring til Finantsloven, at den skal være uden Anmærkninger, men at enhver Anmærknings Bestaaenhed i og for sig maa være afgjørende.

Madvig: Jeg vil ogsaa tillade mig at sige et Par Ord om de her omhandlede Anmærkninger, idet det forekommer mig, at der igjen kom nogen Uklarhed ind i Spørgsmaalet derom ved hvad den sidste ærede Taler yttrede. Den Anmærkning, som han klagede over, og som staaer opført under § 19 II. C., „Bundbygningsvæsenet“, er en Anmærkning (Rieger: En gammel Anmærkning!), som ikke er bleven tilføjet i Folkethinget, men som allerede staaer i Ministeriets eget Forslag. Man kan ikke sige, at der i Finantslovens Formligger Noget, ifølge hvilket den skulde være ganske uimodtagelig for Anmærkninger. Det er ikke blot, naar man bevilger Udgifter, men ogsaa naar man forlanger Udgifter, at det, for at det bestemt kan vides og kan være konstateret for en følgende Tid, hvad der er voteret, kan være nødvendigt at tilføje en Forklaring i Form af en Anmærkning. Det er altsaa slet ikke Anmærkningsformen i og for sig, der er det Stødende i Finantsloven. Men det Forkeerte og det, som Landstinget maa værges sig imod, er, at man benytter Forslaget til Finantsloven og den Nødvendighed, som der er for at komme til Enighed om dette, for at faae dette gennemført, til uberettigede Overgreb med Hensyn til, hvad der retteligt ligger udenfor Finantsloven. Det, som man maa værges sig imod, er, at Nogen vil søge at benytte Finantslovsforslaget til ved en enkelt Bestemmelse deri at faae en vis Organisation fremtvungen eller til at sætte Ting igjennem med Hensyn til Statsanstalter og bestaaende Instituter, som ikke kunne sættes

igjennem ved speciel Lov, forbi et Forslag til en speciel Lov derom vilde træffe paa Modstand enten hos Landstinget eller i det kongelige Veto. Det er altsaa saadanne Anmærkninger, der gaae ud paa imod Regjeringsens Billie at indbringe Ting i Finantslovsforslaget, som bør holdes udenfor dette, for at hele Repræsentationen, ogsaa Landstinget, kan faae den tilbørlige Indflydelse paa slige Gjenstande, og for at Regjeringen kan staae ganske frit, — det er saadanne Anmærkninger, der skulde holdes ude. Derimod er det en reen Misforstaaelse, der kun vil føre os ind i Forvirring, naar man taler, som om der slet ikke maatte staae nogen Anmærkning i Finantsloven. Just fordi jeg paa det Allerivrigste vil bekæmpe saadanne organisatoriske Anmærkninger, som en enkelt Deel af Repræsentationen vil flyde ind i Finantslovsforslaget, just derfor er det mig meget magtpaaliggende at drage en Grænse, saaledes at man ikke senere kan møde mig med den Indvending, at der jo baade før har staaet Anmærkninger i Finantsloven, at der kan staae Anmærkninger i den, og at der paa mange Maader bør staae Anmærkninger i den. Denne Indvending vil reise sig, saasnart det faaer Udseende af, at der her er en almindelig Frygt for Anmærkninger; det er der aldeles ikke. En saadan Indvending træffer, synes det mig, just f. Ex. det ene af den ærede Ministers Forslag. Den Anmærkning, som han vil have skal gaae ud, om, at „Gage m. m. til en Bygningsinspecteur bortfalder ved Vacance“, indeholder i Realiteten slet ikke Noget, der er af anden Art, end hvad der staaer i den før nævnte Anmærkning om, at „Canal- og Havneinspecteuren afløses ved Vacance af en Ingenieur“, som findes i Regjeringsens eget Lovforslag. Det er jo udtalt af Ministeren, at han er fuldstændigt enig i, at den ene Bygningsinspecteur skal bortfalde ved Vacance. Men naar han er enig heri, saa udtrykker Anmærkningen jo ikke Andet, end hvad Regjeringen dog ønsker nu skal være erkjendt. En lignende Erkjendelse er tidligere kommen frem ved et andet Punkt, nemlig, som omtalt, ved Canal- og Havneinspecteuren, og er dengang med Regjeringsens Billie optagen i Loven. Der kan altsaa, synes det mig, ikke være noget Væsentligt imod nu ogsaa at be-